

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.
Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

hához hordással vagy postán küldve:
Egy évre 8 frt. — kr.
Fél évre 4 frt. — kr.
Negyed évre 2 frt. — kr.
Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petítor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 kr-ért igrtattatik be.
Lapunk számára hirdetésekkel felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és Ársa, Weisz Mórincz.
Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf, Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) címzendők: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttárban megjelenő közlemények után négy hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza.

A székesfejérvári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja.

KIÁLLITÁSI ROVAT.

Az alföld-fiumei vonat Nagyvárad-Eszéki része a jövő évi kiállításra nézve a következő kedvezményeket nyújtja:

Teherárként feladott kiállítási tárgyak után s az állatok után az odaszállításnál a díjszabás szerinti illeték szedetik be, holott a visszaszállítás következő feltételek betartása mellett díjmentesen történik:

1) Az illető küldeménynek a fuvarlevelen kívül a t. cím által kiállítandó és az elszállító fél nevét, valamint az elszállítandó tárgyak megnevezését tartalmazó bizonyítvánnyal kell ellátva lenni.

2) A visszaszállításnak ugyanazon irányban kell történnie, a melyben a javak az odaszállításnál menesztettek.

3) A visszamenő küldeményt kísérő fuvarlevélhez még azon eredeti fuvarlevél is csatolandó, mely a küldeményt az oda szállításnál kísérte, megjegyzendő azonban, — hogy mindkét fuvarlevélnek a címzett bizottság azon elismervényével kell ellátva lennie, mely szerint a visszamenő tárgyak kiállításra voltak ugyan, de el nem adtak.

A kiállításra szánt élő állatok után pedig úgy az oda, mint a visszaszállításnál következő egység tételek számítottak:

1) Lovak, öszvérek, csikók, 1 drb. feladásánál 3.43 kr. 2) Legalább két drb. feladásánál 1.71 kr. 3) Szamarak, bikák, marhák és tehének 1.58 kr. 4) Borjúk, hizalt disznók: 79.0 kr. 5) Szopós-borjúk, csvány disznók, kecskék, juhok, kosok, ürök és kecskebakok 0.26 kr. 6) Süldők, malacok, gödölők és bárányok 0.13 kr.

7) Kutyák 0.40 kr. A díj darab és kilométerenként o. é. krral számítottatik.

Ezen díjtételekben a közlekedési-díj már bennfoglaltatik.

Házi szárnyas állatokért ketreczekben a tényleges súly után 100 kgm. és 1 kilométerenként osztr. ért. 0.26 kr. szedetik be, mely összegben a kezelési-díj már bennfoglaltatik.

A szállítási adó- és mellék-illetékek a díjszabása értelmében számítottatik fel.

Az állat-kísérőknek egy fél III. oszt. menetjegyet, úgy az oda- mint a visszautazásnál kell váltaniok.

Az 1—3 pont alatt felsorolt ellenőrzési rendszabályok az élő állatok számára is fentartatnak.

Nyilt levelek.

XIX.

Szerkesztő barátom! Akárhová tesz a jó Isten meg nem állhatom, hogy ne politizáljak, mert hát az én ereimben is Árpád vére, azaz magyar vér folyik s így nem tagadhatom meg önmagam. Volt idő midőn Bosznia elfoglalását az ábrándok közé soroztam; volt idő midőn ábrándjaim fátyola szétfoszlott s láttam a Boszniába induló hadfiakat s megvallom csekély eszemmél nem helyeseltm ezt a politikát s fájt szívem annyi honfitársam távozását fölött. Most másképp gondolkozom. Boszniába berukkoltunk, fővárosát, habár emberáldozattal is elfoglaltuk: tehát a mitől féltünk, a mit nem helyeseltünk ténynyé vált, valjon hazafiság-e uton utfélen azt

üvöltöni, miért mentünk be? Hazafiság-e az ottani helyzetet még tehetősebb színekkel festeni s az örökös rémkiáltások által a hegedni kezdő sebeket újra meg újra felszaggatni? Hazafiság-e ott Bosznia bércei közt vérző testvéreink harci kedvét hűteni s hősi szellemüket lohasztani? Hazafiság-e még az eszközöket is megtagadni, melyek által ott levő honfitársainkat a bizonyos éhhaláltól megmenthetjük, mert hiszen az ellen hatalmától megvédi őket vitéz karjok? Nem hazafiság, vagy nagyon olcsó hazafiság, melynek árán sok ember népszerűséget szeret vásárolni. Nincs könnyebb mint a fájdalmat még élesebbé tenni; nincs könnyebb mint a sebtől újra meg újra vért fakasztani; nincs könnyebb mint az égő tüzet olajjal még lobogóbb lángokra gyújtani; de nekünk nem az a feladatunk most, hogy a fájdalmat élesítsük; a sajtó sebet felvérezzük; a különben is lobogó tüzre olajat öntsünk: hanem az, hogy a fájdalmat enyhítsük; a sebeket hegeszszük s a tüzet oltuk. Ez a hazafiság, ezt parancsolja a helyzet.

A király, a főhadur büszke az ő hadseregére s szívből köszönetet mond azon odaadásért s hősiességért, melyet a boszniai ütközetekben tanúsítottak. A király köszönetet mond derék hadseregének és mi azt mondjuk: hasztalan ontjátok véreket, dicsőség nem jutalmaz érte, a haza semmitsem nyer áldozataitok árán? A király e nyilatkozata kitűnő jutalom s elégtétel derék hadfiaknak, a kik ellen vezetőikkel együtt annyit vétkezett a sajtó egy része.

Nincs könnyebb mint pohár sör mellett,

vagy a malom alatt, avagy a présház előtt a terebély diófa hús árnya alatt bodor füstök mellett politikát faragni, háborút viselni. Ott a diófa tövében a pezsgőbor nedvétől úgy terem a hadvezér és hős mint a gomba; de csak rántanak ki a széket ezen szájhősök alól s kancsó helyett szuronyos puskát adnának kezökbe s borjut a hátukra: akkor kellene megnézni azt a hosszú savanyu képet, melylyé torzult az előbb még oly ragyogó derült arc.

Nincs könnyebb mint a puskapor szagától sok mértföldnyi távolságban tele torokkal s felfújt arccal csattogó frázisokat mondani; szívhasogató szónoklatokat tartani. Miért nem fejtenek ki nagyobb erőt, miért nem haladnak előre gyorsabban, miért nem vívnak döntő csatát, hogy egy csapással szétrobbantánák a rablóbandát? e fennharsogó szavak zengenek most minden szájhős ajkán s akármelyik kuszipajtás másképp járt volna el, ha őt tették volna Filipoviccsá.

Sajátságos nemzeti nyavalya nálunk, hogy a becsempészett, az idegent, a külföldit többre becsüljük a honinál. Míg ez a kór egy divatos kalapig, szép nyakkendőig, illatos szivarig terjed, meg tudjuk bocsátani, ámbar kimondom, hogy ez is nemzetellenes bűn, mert káros befolyással van a nemzeti közgazdasátra, ezen betegség ellen mondom tudjuk magunkat védeni; de mikor ez a mánia annyira ragadja az embert, hogy sajátunkat, legyen az még oly jó is, porba rántja s ez által nemzeti becsületünket mocskolja be, ezt a politikát én örületnek, ezt a hazafiságot hazaárulásnak nevezem.

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Sirass meg....

Sirass meg, ha szeretsz; sirj igaz szivedből! Fejemet előttem nem emelhetem föl, Nem törölhetem le előttem a vádat, Mit hazug irigyek nevemre dobálnak. Nem esik te véled énekeim szólásom; Felőlem lehet már bármi a rovásom! Sorom az — nem ejtek panaszt már ezért sem — Hogy a kit szeretek, soha meg ne értsen.

Hidd el, a mit szólnak; hidd el és ereszd meg Aranyos zsiplóját kéklő szeméidnek... Mint nehéz fellegnek tompa zokogása, Keserű először a szív lemondása. Óh de ha elsírta magát az a felhő, Vidámabb, mosolygóbb a nap, mikor feljő; Ragyognak a cseppek virágon és fűvön — Mint... drágagyöngy-hímzés selyem jegy-keudódón.

Sirass meg, ha szeretsz, — megérdemlem tán azt — Csók az, mely összeköt; köny az, mely elválaszt. Ha van Isten ott a felhők felett, láttá: Mint küzdtem én a te szivedért — hiába! Magas az a lépcső csúfira palotádban, Nem jutok én oda se gyáván, se bátran. ...Ha remek-nívébe belehalt a festő, Jobb azt összetépní, jobb azt mindenesfől.

De ha vége van is a bátor csatának, S leteszik a zászlót, kik hősök valának, Óh lehet-e tőlük megtagadni joggal: Hogy annak rongyát ne vigyék magokkal?! — Szivedért, kezédért, ha nem vihattam bajt, Lehuzódom sirva, ablakod alatt majd; S arezomat elrejtve koldúsmódra várom: Szól-e nekem... egy dal síró zongorádon?

Sirass meg, ha szeretsz; aztán feledj el! Szívemet felveréd ragyogó szemekkel — Úgy illik, most, hogy ez a szív porba hullott, Az a ragyogó szem adjon neki nyugtot; Óh ne félj, elmegyek és kerülni foglak... Szomorufűzfáját titkos bánatodnak. Néha sohajtsz csak kis furulyán dalára: Ez az én szívemnek szomorú nótája!

Filó Lajos.

Egy kép története.

(Németből szabadon.)

— Kánitz Lajos. —

(Vége.)

A fegyverszünetnek vége volt. Károlyom ezrede épen ütközetre készült, midőn soraimat vevé.

Képzelve magát valaki kedvesem helyzetében. Az örállomást odahagyni retgett; engem haldokló nejt, minden áron, ha már nem látni is, de rólam hallani akart. Mindkét kötelesség egyaránt nyomá vállát. Követet akart tehát hozzám küldeni, ki őt kétségbejítő helyzetéről, óránként értesítse. De ily embert csak a legközelebbi helységben kaphatott volna. Utban volt, már jó távolnyira hagyá örállomását, midőn tulszigoru századosával találkozik, ki őt megkardlapozta és goromba szavakkal utjátvágtá. Károly feledeve helyzetét, feledeve mindent, — kardot ránt.... A százados kísérete nyomban felkoncolja, haditanács elé állittatik és mint zavargó és engedetlenre, kimondják a golyó általi halált.

Az ítélet végrehajtása előtt előszólitja Medort, homlokon csókolja, egy papirt köt nyakára s szókkal: „vidd ezt hozzá.” De az állat nem engedelmeskedik, fark leeresztve egyik helyről a másikra csuszik, majd ismét gazdájához simul; miért is Károly barátai egy fához kötözték. De mit sem használt, mert a ragaszkodás és veszély, megkettőztek az állat erejét, elszakítja kötelékét, követi az ismert nyomokat s eléri Károlyt épen azon borzasztó pillan-

tanban, midőn mellét az élettelen ólom átfurá. Károly nem félt a halált, még utolsó percében is Medorra gondolt és iparkodott azt a haláltól megmenteni.

Medor látta, hogy ura meghalt, fölkekedett a nekem irt sorokkal és tajtékok hullatva veté magát ölembe, mi közben oly pillantást vetett rám, mely egész bensőmet megrendíté. A papiron ez volt: „Isten veled! élj boldogul egyetlenem, kit szerettem, ott fön újra találkozunk!” A kétségbeesés egy kiáltása lebbent el ajkamról és eszméletlenül hevertem a földön. Barátnóm ijedten rohant segélyemre, miközben végig futá a sorokat. Rögtön követet menesztett az ezredhez, ki visszatértekor ezt mondá, a mit én önnek itt elbeszéltem.

Sokkal gyengébb valék, hogy sem ilyen csapást elviselhettem volna. Forró lázba estem, hosszabb ideig mit sem tudtam magamról és attól tartottak, hogy eszméletem örökre elveszttem. Sajnos! betegségem jobbra fordult, atyámmal kibékültem, de szívem most is fáj és halvány arcom gyakran fürdik forró könyvekben, melyek egyedüli vigasztalóm.

De azt a képet! mely oly meglepő hűen ábrázolja szomorú esetemet, mely eszméletemtől megfosztott, azt többé nem szabad! nem fogom megtekinteni. Mintha élve látnám Károlyomat oly jól el van találva, az a nemes magatartás.... és Medor.... a hű barát, ki gazdájával együtt akar meghalni, kit néhány nap mulva életnélkül találták föl Károly sirja mellett.... mintha

csak élne.... Óh ég adj erőt, mert soká nem birom.

Másnap egy gyászmenet kísérte a jobb lelkek helyére, a halvány arcú nőt.

Fülbevalók.

Szerelmes levelek titkos házassági szerződések, bizonyosságok nélkül.

Anya és gyermek. Két különvált hüvely egy léleknek, vérség, melyet megtagadni nem lehet, csirája a szerelmnek, gyökér, melyről az emberiség örök bimbaja fakad, mely szerelmében feláldozza életét s elszárad.

A szerelem nem ismer halált, még a sirnál sem szakad meg az igaz szerelem, hanem a halott kebléből felrepül a napba s tiszta sugárban száll le minden nap, hogy felmelegítse a sirok porait, a hol szerelmek nyugosznak.

Ne bizd el magadat szerelmi boldogságod tetőpontján, mert sehol sincs oly változó idő, mint Amor országában.

Ne hagyj indulatod áldozatul esni a gyöngye s védtelen nőt, kinek állása becsület tekintetében oly nehéz a világ szigorú szeméi előtt.

Legtöbbet beszél a becsületről az, a kit senki sem becsül.

A férfi úgy viselje magát a családi életben, hogy házastársa becsülését mindig fenn tudja tartani.

Nemzetünk tekintélyét tapossák sárba azok, a kik szóval és írásban, hivatta, vagy nem hivatta hadseregünket s annak vezetőit oly kiméletlen, igaztalan modorban uton utfélen hurcolják, marczangolják.

Legyen szabad a meggyőződés, mondjuk ki, hogy nem helyesljük e hadjáratot, kimondom én sem helyeslem; de ha már benn vagyunk, ha a lettet lehetlenné tenni nem tudjuk: a hazafiság azt parancsolja, hogy az itthon maradtakat ne keserítsük, az eltávozottakat ne tegyünk még keserűbbé a válás fájdalomait s türelmetlenné a szenvedések önsúlyát. Még visszatérnénk e tárgyra engedelmessé. (Tessék, oly okosan beszéljél, mintha számból vettéd volna ki a szót. Szerk.)

Barátod M...y.

Fölhívás

a nagyérd. városi és megyei közönséghez!

Szomoru napokat él a nemzet. Derék ifjaink távol tőlünk a bosnyák felkelők vad csordái ellen harcolnak s a haza és nemzet iránti kötelesség hív betöltésében százankint hullnak el a csatatéren. Kiket sorsuk ezen végzettől megkímélt túrnak és szenvednek; kitevé lévén a háborús élet súlyos esélyeinek, fáradalmak- és nélkülözéseknek, vagy súlyos égető sebekkel borítva százkantint lépik el a birodalom összes kórházait. A napilapok hasábjai telvék sebesültjeink neveivel; a kórházak napról-napra sűrűbben szenvedő ifjaink befogadására, s a vonatok egymást érik, melyek sebesült ifjainkkal megrakodva, sietnek őket mielőbb a hálás nemzet ápoló kezei alá adni.

E szomoru események — lehetetlen, hogy a nemzet legmelegebb részvétét és áldozatkészségét föl ne ébreszténék. A szenvedők jajsza, mely a csatatérről erdevé az egész országot fájón áthatotta — lehetetlen, hogy meghallgatásra ne találna!... Eljutott az a trón számolyáig, meghallotta azt a Felsőes uralkodó pár, meghallotta az egész nemzet, hisz e jalkiállítás velőkig hatott.

Az egész birodalom lázas tevékenységgel igyekszik sebesültjeinek szenvedéseiben a csatatéren elesettek özvegyei és árvái fájdalmán enyhíteni, és valóban e célért áldozatot hozni, az egész nemzetnek s minden egyes tagjának elmulaszthatlan legszentebb hazafias kötelessége. A jótékony mozgalom Felsőes királyunk és királynőnk intő szövegére a birodalom mindkét felében megindult. Nemes buzgalommal alakulnak társulatok, bizottságok, melyek e cél megvalósítását legszentebb feladatukul kitűzték.

Látva ezen általános emberszerető törekvést, — nem lehet, hogy egyedül mi lennénk azok, kiket szegény sebesültjeink szenvedései a csatatéren elhaltak özvegyei és árváinak jajsza cselekvésre ne indítanának, mi, kiknél alig van család, melynek valamely tagja a harczoló sereg soraiban ne fáradna és szenvedne! — Fejérmegye s különösen Székesfehérvár városa mindig első volt a hazafias tettek mezején; ott ragyog neve mindenütt a történet legfényesebb lapjain! S azért az a város, mely a nemzet legszebb napjaiban királyok székvarosa, országgyűlések színhelye volt, s melyhez a legfényesebb s legnagyobb nemzetértelmű események emlékei kötődnek, — az a város nem lehet, hogy az első közt ne legyen: ott, hol országos ügyről, a nemzet vitéz fainak ápolásáról, segélyezéséről és életük megmentéséről van szó.

Nem találunk kellő szavakat, melyekkel jelen felhívásunkat a megye és város áldozatkész közönségének figyelmébe elég melegen ajánlhatnók; de meg vagyunk győződve, hogy gyenge szavaink megértetni s meghallgattatni fognak.

A „székesfehérvári Jótékony Nőegylet“ fennállása óta folyvást igyekezett bizonyítani, miként ott, hol segélyről van szó, minden lehető elkövet, hogy nemes feladatát minél jobb sikerrel betölthesse. Ezeket adott városi és megyei, sőt vidéki szegények és károsultak javára; számtalanszor egész a végkiadásig tárta fel erszényét a szegény ügynek, s szerénytelenség nélkül merjük állítani, mikép alig van városunkban szegény, kit anyai gondosságával egyetlen nem ápolna vagy nem ápoljt volna.

Epen ezért merjük kezünkbe venni sebesültjeink ügyét is, erősen bízva az áldozatkész közönség lelkiületében, hogy minket nehéz feladatunk kivitelében anyagilag támogatni s a cél elérésére segíteni fog.

Ez okból szerveztünk s kérelmünket a következőkben terjesztjük a nyilvánosság elé: Elfogadjunk ép úgy a szenvedések enyhítésére szolgáló dolgokat, mint pénzküldeményeket.

I. Az elsőkhöz tartoznak a különféle sebkötők és főleg tépés (Charpie), továbbá régi vászonruhák, vászondarabok, fész (gips) dobozokban, bádoglemezek (sinek részére csonttöréseknél) azonkívül szórakoztatási és erősítő czikkék, mint: szivarok, folyóiratok és könyvek, mindenféle nyers élelmiszerek, befőzötték, szesz italok, borok stb.

Ezen dolgok átvételére egy bizottság alakult, mely a városrészek szerint következő tagokból áll:

A belvárosban: Fittler Béláné, Hornyánszky Lujza, Neumann Arminné, Flögel Edéné és Fanta Adolfné urhölgyek.

Felsővárosban: Wertheim Salamonné, Havranek Józsefné urhölgyek.

Tővárosban: Révy Ferenczné, Diebálla Györgyné urhölgyek.

Ráczvárosban: Schaller Pálné urhölgy.

A fentemlített tárgyakra nézve tehát tisztelettel kérjük a városi és megyei nagyérdemű közönséget, hogy azokat neveikkel ellátva a nevezett urhölgyek egyikéhez küldeni sziveskedjenek, kik a náluk begyűlt tárgyakat hetenkint szombaton alulirt Szőgyény-Marich Lászlóné egyet: védnőknőhöz beszállítják, a ki gondoskodand arról, hogy azok rendeltetésük helyére azonnal elküldessenek, mely czélből alulirt védnőknő minden szombaton városunkba jövén, délelőtti 10—12 óra közt az egyenesen hozzá küldött tárgyakat is azonnal illetékes helyre juttatni fogja. A beküldött tárgyak a helyi lapok mindegyikében köszönettel nyugtattatni fognak.

II. A pénzküldeményekre vonatkozólag az egyet 100 darab e czélra vonatkozó és cursiv számokkal ellátott perselyt készített s azokat első sorban a nyilvános helyeken, templomok, imaházak, továbbá vendéglők, kávéházak s egyéb nyilvános helyeken fogja elhelyezni, a többieket az ajánlkozó magán családoknál, egy a városban, mint a vidéken, hol egy később meghatározandó határidőig bármily csekély kegyadomány befogadására ott hagyatnak.

Egyes családoknál is szép eredmény érhető el, ha minden látogató — a nélkül, hogy megérezné — egy pár krajczárt dob a sebesülték részére az asztalán álló perselybe. A legnagyobb hálával vagyunk lekövetve a legkisebb adomány adója iránt is, tudva azt, hogy sok csekély adomány tekintélyes összeget hord össze.

Ez okból tisztelettel felkérjük így a városi mint vidéki közönséget, hogy azok, kik ily persely elfogadására hajlandók, sziveskedjenek eziránt Flatt Gaston egyt. titkárhoz fordulni (megyeter 8. sz.), ki a kívánt perselyt azonnal rendelkezésre juttatni fogja.

Egyes nemeskeblű adakozók pénzádományaitk egyenesen az egyet pénztárnoknőhöz is beküldhetik (Schnetzler Nándorné urhölgy, palotai kapu); magától értetvén, hogy a pénzádományok is a helybeli hirlapokban köszönettel nyugtattatni fognak.

Nemeskeblű közönség! Ekkent szervezkedett a nőegylet, hogy a sebesülték sajtó kinjai némileg enyhíthessenek, de ezt sikeresen csak úgy érheti el, ha hazafias törekvést a tisztelt közönség anyagi pártfogásával támogatandja*).

Székesfehérvárott, 1878. szept. 8.

Szőgyény-M. Lászlóné, Flatt Gaston, a „nőegylet“ védnőknője. a „nőegylet“ titkára.

Uti jegyzetek

Német- és Franciaországból.

Közlö: Klökner Gyula.

(Folytatás.)

Főhomlokzatához hosszabban márvány lépcsőzet vezet s felette három emelet emelkedik. Okadatolt a megrovás, mit az építészek a főhomlokzatra tettek, hogy túlhalmozott, barokk; de igaz is, mert annyira túl van rakva márvánnyal, szoborművekkel, aranyozott díszítvényekkel, hogy az szépségét előnyösen nem tüntetheti ki. Annál inkább sikerült mesterü a lépcsőház és a foyer. A főlépcsőzet 10 méter szélességben emelkedik az első páholysor magasságáig, hol két részre válik s vezet a magasabb régiókba. A lépcsők fehér márványból, a támaszok algiri onixból készítték. Az első emeleten van a foyer, az operaház fénypontja, belseje úgy tűnik fel, mintha csupa arany volna s óriási tükrök által egész a végtelenségbe nyúlik. Plafondjain Baudry képei díszlenek, mig oldalfalait a legdrágább velencei tükrök s szőnyegek borítják.

Érdekes itt a felvonás közt 5—10 perczet tölteni. A legmagasabb arisztokratia, a pénz urai, Páris előkelő hölgyei és urainak gyűlhelye ez, hogy itt a felvonások után magukat lehűtsék, eszméiket kiscseréljék. A fényűzés, az izléses öltözetek, a drága ékszerek, miket az előttünk elsurranó hölgyeken szemlélünk, miket a kristály-csillárok fénye megvilágít, mindez oly látvány, melyhez hasonlót keresni kell.

Az operaház belseje, a nézőtér díszítése túlgazdag s aranytól annyira túlhalmozva, hogy a faragvány művek, miket arannyal bevontak s a nézőtér alapszíne (vörös) alig ismerhető fel. A páholysorok — nyolcz, a padlózatnál a legfelsőbb páholysorig nyuló márványszobor által 7 részre osztatnak s négy emeletben nyujtanak a látogatóknak helyet, az ötödik emeleten csakis számzott ülőhelyek vannak. A színház egészben 2156 ülőhelyel bír, világítását az óriási csillártól, mi közepén lelog, s a kupola alaku boltozat alján körben futó villanyos világító lámpáktól nyeri s bár e kétféle vilá-

* Régt feltett szándékunk volt a kezebeli nőegyletnek kérelmet intézni; de azon meggyőződés, hogy a mely egyetnek élén ő kegyelmessége, főispánasszonyunk áll, nem fog megelégedezni honleányi kötelességéről, visszatartotta tollunkat. És ime nem családunk feltevéseinkben, a mozgalom megindult csak a szívek is induljanak meg. Eljen a nőegylet. Szerk.

gítás, a légszesz sárga s a villanyos fehér láng, nem a legkedvezőbb hatással vannak a szemre; a fényt emelik s nappali világítással árasztják el a fényes termet.

A színpad 60 méter hosszú, 55 méter széles s 25 méter mély. A díszletek mind újak s megfelelnek a ház fényének.

Alig foglaláak el helyeinket, midőn egy tompa ütés — mintha egy lapos deszkát a másikra ütnek — hallatszott, jelt adva a nyitány megkezdésére. A rövid zene-üres nyitány után — mit Halévy a „Cyprusi királyné“ hoz irt — felhúzták a függőnyt s megkezdődött a dalmű. — Cornaro Katalin története — a darab meséje — sokkal ismeretesebb, hogyszem azt leírjam. Katalint Bloch asszony, egy született bécsi énekesnő, Gérardot Salomon tenor énekelte nagyon is középszerű hanggal, csakis Lassalle bariton állt a színház színvonalán, s a zenekar, melyet bátran nevezhetni a világ első zenekarának, utána a bécsi s a harmadiknak, Hanslick-kal beszélék ha a budapestit nevezem.

A „Cyprusi királyné“ Halévy leggyöngébb dalműve, mit Halanzier, a nagy opera igazgatója csakis azért ujított fel, hogy a decoratív kiállításra s a csoportozatokra alkalmas meséjével a színház e részbeni tehetségét megmutassa. S az sikerült is, mert ez opera kiállítása felülmúlja a képzelmet. A szebbnél szebb díszletek, változatok, a festőies csoportozatok a legnagyobb mértékben igénybe veszik a gépezetet s az emberi szemet. A zárjelenet, mikor II. Jakab a tengeri csatában meghal, fénypontja a dalmű decoratív kiállításnak, hol e színpadon nem kevesebb, mint 670 ember működik. A dalmű zenéjéről keveset írhatok. Egy átmeneti mű, melynél a romantikus iskola előnyei hiányoznak s a Meyerbeer alkotta francia heroius opera-iskola gyöngéi fellelhetők.

Színház után hova megy az ember — Párisban?

Székesfehérvárott azt mondanák: Haza, aludni!

Itt nem, itt csak akkor kezdődik még az élet, s ha megállás egyik hirdetés oszlop előtt, választhatz helyet, hol az éjet töltheted, s hol magadat jó pénzért szórakoztathatod.

Az Orangerie, a Jardin Mabilie, a Closie de Lilas, az Alcazar d'été, a Folies Bergère s azok a számtalan Café chantants-ok mind ilyenkor népesülnek meg s ha szép idő van, a nyilvános helyek alig képesek befogadni a látogatók tömegét.

Hova menjünk mi? kérdem a társaságtól, felolvasva a fentebbi helyeket.

Menjünk a Mabilie-ba — szolt egy kíváncsi hölgy, ki kétes híreiről ismerni látszott e helyet, talán az „Angot“ból, melynek utolsó felvonása ott játszik; de azt is tudta, hogy 11—12 óra közt a legelőkelőbb s legistítségesebb nők is meglátogatják férjeikkel e kertet — curioskép, s idegennek ezt elmulasztani épen nem szabad.

Ellenállni nem lehetett. A Madeleine-Boulevardon, a Rue Royale-on át leértünk a fényárban uszó Concordia-térre, tovább a Champs-Élysée lombos fasorain, a temérdek mulatóhelyek, kertek, mellett elhaladva kijövünk a Rond-Pointra, s a Montaigne-Avenueu befordulva, messziről megpillantjuk a száz meg száz légszeszlánggal kivilágított feliratot: Ball Mabilie, hol ma „Grandes fetes de nuit avec éclairage a giorno“ lesz.

Öt frank belépti-díj mellett bementünk. — A zenekar épen az annyira en vogue „Cloches de Corneville“ Walzert játsza, Métra vezénylete mellett és a napszamos tánczosok és tánczosnők ugyancsak izzadtak a hőségben, de e mellett mégis mindenki tánczosnő túl akar tenni a másikon a lábfelemelésben.

Szépítantunk a kertben. Az valóban megfelel hírnevünk. Ehhez fogható világítást még nem láttunk s ehhez hasonlót talán másutt fellelni nem lehet. — Ezer meg ezer légszesz láng világítja meg az aranylag kis helyet, s azok oly csinnal s izléssel elrendezték, hogy bálmulni lehet rajta. Legszebb virágagyakat látnak ott különféle színű lámpákból összeállítva.

A tündérbarlang, — hol kétes híri sylphidek sétálgatnak s csalogatják a magát csalogatni hagyó ifjuságot — szintén meglepő szép. Alján egy tavacska, melyből különféle vízi növények, lotosvirág, vízirózsa stb. látszanak ki s kelyheikben egy egy gázláng ég, mig körülöttük a hattyuk aprajagya uszkál. — Egy keskeny hid vezet a tavon át a mesterkéltén összeállított hegyhez, melynek sziklás oldalain tág nyílások bevezetnek a barlangba, mi nagyon is alkalmas holmi tete-à-tete-re.

A zenekar helyisége is igen csinos. — Egészen öntöttvasból készült díszes építmény, mely a nagy tánczköründ közepén áll s az 50 személyből álló zenekar bátran versenyezhet a bécsi Strausséval.

A helyiség igen csinos; de a „Grand Ball“ — mint hirdette van, nagyon is primitív. Vagy nyolcz, tíz kiéhezt heptikás tánczos s ugyanannyi ronda fehérszemély járja ott a jobb izlést sértő tánczokat s a cencant mi itt az első kézből látható.

Menjünk csak haza távozunk innen mondja a fiatal magyar nő, ki férjével s velünk együtt ott volt — menjünk haza, ez már nem szép látvány, nem illő.

Bizony nem illő, gondoltam magam is,

mikor az a tánczosnő cipője hegyével a vele vis-à-vis tánczolóknak orrát piszkálja. S haza mentünk.

(Folytatása következik.)

KÖZGAZDÁSZAT.

Mit akar Magyarország az 1878-dik évi párisi nemzetközi lókiállításra?*)

A magyar földművelési miniszterium elhatározta, hogy Magyarország lótenyésztését, közgazdaságának ezen egyik legjelentősebb ágát, a Párisban 1878. szeptember hó első napjaiban tartandó nemzetközi lókiállításra bemutatja.

Ezen határozat folytán ki kellett választanunk az álladalmi ménesekből azon példányokat, melyek az országos lótenyésztés javítására hivatott tenyészanyagot képviselendik a párisi kiállításra; és be kellett szerzetnünk az egyes jelentősebb tenyészvidékekről azon lovakat, melyeket magának az országos lótenyésztés jelen állapotának bemutatása végett küldünk Párisba.

A lovak kiválasztásánál s egyáltalán az egész csoportos kiállítás rendezésénél két ut állt előttünk. A fény- s a külső tündöklés utja egyfelől, s az őszinteség és valóság utja másfelől. Ha a magyar álladalmi ménesekből kiválasztottuk volna a legszebb példányokat; ha minden egyes törzsnek legkiválóbban sikerült, legféltünőbb egyedét küldöttük volna a nemzetközi lókiállításra: bizonyára igen fényesen szereplünk volna ott.

A nagy közönség ezrei nem kérdezték volna azt: híven képviselik-e az egyes példányok azon különböző fajtaikat és törzseket, melyek a magyar állami méneseiben neveltetnek, hanem valószínűleg egyhangú dicsőréttel időzőlötték volna a szép látványt. — Talán a szakértők és bírák többsége is, a kiállított legkiválóbb példányok után itélve meg állammenésinknek előttök ismeretlen anyagát, a lehető legkedvezőbb bírálatra ragadtatta volna magát s így a külső siker bizonyára teljes lett volna.

De ez ut nem vezetett volna oda, hogy a lókiállítást látogató közönség szakértő része, valójában megismerje a magyar állami méneseiben tenyésztett fajtaikat és törzseket; jellegét; s így a jury elé szebb, de valótlán képet állítottunk volna. — Mi ezt az utat nem választottuk, mert nem lett volna a valóság utja! Belenyultunk az állami ménések egyes törzseinek általános nagy tömegébe, s a kiállításra épen azon példányokat jelöltük ki, melyek egyes törzs nagy többségének jellegét — előnyeivel és hiányaival együtt — leg-hívebben képviselik.

Ezzel figyelembe vettük az állami ménések rendeltetését is, mely egyedül és kizárólag az általános országos lótenyésztés fejlesztésében áll. Egyes kiváló példányok által a czélt nem érthették el, hanem igen is elérhetjük az által, ha az állammenésekből évenként a tenyészítők rendelkezésére kiküldött alaplovak általános megfelelő jó tenyészanyagot képviselnek.

A nemzetközi lókiállításra küldött példányok után biztosan itélhet a jury s a szakértő közönség, ezen tenyészanyag általános minősége felett.

A milyen az egyes törzsből kiállított mén és kanca, olyan körülbelül az egész törzs túlnyomó többsége.

Látni fogják tehát a magyar állami lótenyész-intézetek hí és teljes képét, fény- és arnyoldalaival együtt. Itéljenek felette oly elfogulatlanul és igazságosan, a mily reálisán jártunk el mi e kiállítás rendezésénél!

Ugyanezen utat követtük az országos lótenyésztés bemutatásánál. Itt is sokkal fényesebb, sokkal hatásosabb képet nyujthattunk volna. — Ha kiválasztjuk az egyes nagyobb tenyészítők méneseiben található nemes anyagból a legkiválóbb példányokat; ha a kisebb tenyészítő istállóiban is azt keressük fel, a mi legjobb: akkor a magyarországi lótenyésztésnek ragyogó képét tapasztalhatta volna meg Párisban a viszonyainkat nem ismerő nagy közönség.

Itt azonban még inkább kötelességünk volt hí képet nyujtani. Komoly és fontos czél ugyanis az, melynek elérése lebegett szemünk előtt, midőn elhatároztuk, hogy az állami ménések tenyészanyagán kívül bemutatjuk Párisban a népies lótenyésztés természetét is. — Nem czífra kiállítással kívánunk mi e téren olcsó dicsőséget szerezni; hanem be akarjuk bizonyítani a világ előtt azt, hogy a lótenyésztés Magyarországnak egyik legjelentősebb természetes termelése, s hogy bizonyos minőségű lovak tekintetében Európa legbiztosabb és legolcsóbb piacza Magyarországnak van.

Mily fontos szerepe van Magyarországnak lótenyésztésének európai szempontból is, annak jellemzésére felhozzuk, hogy a magyar királyság 5600 □ mfd. területén, 15,417,000 lakos mellett 2,158,000 ló találtatott az utolsó népszámlálás alkalmával, tehát minden mértföldre 385 ló, 1000 lakosra pedig 140 ló esik; s így a jelentősebb európai államok között a lovak relatív száma tekintetében Oroszország után második helyen hánzánk áll. — Hogy azonban lótenyésztésünk fontosságát feltüntessük, már itt is néhány szóval meg kell említenünk az anyag minőségét.

*) A fejérmegyei lótenyésztési bizottság közleménye.

„Eo magyar és becsü sebes, sz lovat. — lődéséről tesen szo hogy Ma lólészám képviseli ismert, c tékenyen hámos lo fejjük, l égálja, l gazdaság nyésztésé Jele nehezebb heti a tö szórvány lóval, m nais vagy és mégs anglo-nor nagy him terjesztés nyaink ál feladata

Lobmay

A l zatok n zép és a buza ára 10—15 r változta üszökös eladható. 6.15 kro lat volt, — Zab, j jobban nélkül.

Teg nagy kir lettek s a hult. Fé tek, köze alárendel tagnapi ként Buc

Tisz 79 klg. 77 klg. Post klg. 9.65 9.15—30 Bán 9.20—40 —30, 75 Roz Arp —6; — Zab Kad Lem Min Budapest Becs kérve va

Alig többekr zászálaj gálatra é folyton é rekre me vannak nek. A b kat képe sárga sza vel, mely Számtalan Somogy-, fuvaros r kr. napi kincstár

Miné vásár- s felállitva mindenna felügyelet helyettes tonos jöv folyik; t ezred, va csapatok soltatnak nak Bród Zász János és tamára ti megjegyz „Ludovik eredmény sokára re

Slav a Szávát

vel a vele
lja.

AT.

-dik évi
on?*)

terium el-
yészését,
jelentéke
zeptember
ői lókiál-
lletl vá-
ból azon
tenyésztés
képvisé-
ellett sze-
tenyész-
magának
lapotának
a.

általán az
nél két ut
tündöklés
lóság utja
enesekből
ányokat;
válóbban
küldöttük
bizonyára
ott.
kérdették
egyes pél
törzseket,
ben nevel-
ngu dicsé-
tványt. —
ige is, a
tán itélve
ismeretlen
bírálatra
első siker

da, hogy
kértő ré-
ar állami
e törzsek
e valótlán
utat nem
a valóság
ek egyes
e, s a ki-
lőtük ki,
ek jelle-
itt — leg-

llami mé-
til és ki-
enyésztés
eldányok
nem igen
enesekből
ere kikül-
elő jó te-

ldött pél-
jury s a
yag álta-
kiállított
az egész

állami ló-
fény- és
elette oly
y realisan
énél!
országos
sokkal fé-
nyujthat-
ny egyke
található
ányokat;
s azt ke-
magyar-
pépt tap-
onyainkat

ország
ntól is,
a magyar
417,000
en mért-
140 ló
pai álla-
tekinde-
helyen ha-
sztsánk
néhány
yag mi-

„Equus velox hungaricus.“ (A gyors magyar ló) név alatt évszázadok óta ismeri és becsüli már Európa a keleti származású, sebes, szívós és kitartó magyarországi hátaslovat. — Ezen fajta eredeti alakulásáról, fejlődéséről és jelenlegi állapotáról később tüzetesen szólván, itt csak azt akarjuk kiemelni, hogy Magyarországnak 2 milliót meghaladó állományában legalább egy harmad rész képviseli a fentebbi elnevezés alatt régóta ismert, de a kor kívánalmához képest jelenlegi módosult kitünő háts- és könnyű hámos lovat. A mint később bővebben kifejtsük, Magyarország természeti viszonyai, égalja, közlekedési szükségletei s külterjes gazdasági viszonyai ezen fajta tömeges tenyészését igénylik.

Jelenleg tehát Magyarországon nem a nehezebb testalkatú igás és hintószerű képezhető a tömeges forgalom tárgyát, mert csak szórányosan rendelkezünk nehezebb igásloval, minő külföldön a percheron, boudonnais vagy norfolki; ugyisint természetes nagy és mégis nemesebb hintósloval, minő az anglo-norman, mecklenburgi vagy az angol nagy hintóslo. Ezen természetes nagy fajták terjesztése és javítása a természeti viszonyaink által alkotott korlátokig — még a jövő feladata nálunk. (Folyt. köv.)

Lobmayer J. F. terményüzleti jelentése.

Budapest, 1878. szeptember 9.
Károly-kört 15.

A lefolyt héten búzából meglehetősen hozatalok történtek, azonban legtöbnyire közép és alárendelt minőségűekből. A finom buza árák a malmok jó vételkedve folytán 10—15 krral javultak. — Középszerű buza változatlan, ellenben alárendelt nedves és izzós buza csakis nyomott árákon volt eladható. Rozsban kevés üzlet volt és 5.80 6.15 kron adatott el. Arpában nagy kínálat volt, minek folytán 20—25 krral olcsóbb. — Zab, kukorica keresett és 20—25 krral jobban lett fizetve. Repce lanyha s üzlet nélkül.

Tegnap folyó hó 8-án azaz vasárnap, a nagy kínálat folytán a malmok visszatartók lettek s a hangulat a búzázletben meglenyhült. Finom búzáért mult heti árák fizetettek. Középszerű 10—15 krral olcsóbb, míg alárendelt minőségű egészen elhanyagolt. A tegnapi búzáárak, 3 havi időre, 100 kilónként Budapesten a következők:

Tiszavideki buza 80 klg. 10.30—35, 79 klg. 10.15—20, 78 klg. 9.80—10.—, 77 klg. 9.55—70, 76 klg. 9.20—40.
Pestvidéki buza 80 klg. 9.85—90, 79 klg. 9.65—75, 78 klg. 9.45—55, 77 klg. 9.15—30, 76 klg. 8.90—9.—.
Bánáti buza 79 klg. 9.50—65, 78 klg. 9.20—40, 77 klg. 8.70—9.—, 76 klg. 8.20—30, 75 klg. 8.—, 8.10.

Rozs — változatlan — 5.80, 6.10.
Arpa — lanyhább — takarmányi 5.50 —6.—; maláta 7.— 8.75; serfőző 8.— 8.50.
Zab 6.—, 6.15.
Kukorica minőség szerint 5.70—6.40.
Lenmag 12.50.
Mindezek Kézpénzért s 100 kilónként Budapesten értendők.
Becses megbízásait és szállítványait kérve vagyok teljes tisztelettel

Lobmayer J. F.

LEVELEZÉS.

Eszék, 1878. szept. 9.

Tek. szerkesztő ur!

Alig vagyunk két hét óta itt, már is többekről tudósíthatom. Mint már említettem zászlóaljunk megérkezését óta a városzolgálatra alkalmaztatik. Egy hét óta naponta folyton érkeznek kocsi, melyek száma ezerekre megy. Ezen kocsi élelmi szerekkel vannak megrakva s többnyire Bécsből jönnek. A bécsi fuvarosok egész szállítványokat képeznek és balkarjukon egy fekete-sárga szállaggal vannak ellátva T. G. betűvel, mely „Transport Gesellschaft“-ot jelent. Számtalan kocsi jötték Baranya-, Tolna-, Somogy-, Pest- és Fejérmegyékből. Minden fuvaros naponta 2 frtot kap, azonkívül 35 kr. napi zsoldban részesülnek, a lovak a kincstár részéről láttatnak el élelemmel.

Mindezen kocsi az eszéki gyakorló-, vásár- s a város nagyobb térségein vannak felállítva s naponta Bród felé küldetnek; mindennap mintegy 200 indítatik el, kikre felügyeletet gyakorol egy tiszt vagy tiszt-helyettes és 30—40 közhonvéd. Ezen folytonos jövés-menés szakadatlanul két hét óta folyik; több yalag-, tüzér- és dragonyos-ezred, valamint szekerészek és betegápoló csapatok érkeznek, kik egy napra beszállásoltatnak s másnap már kora reggel indulnak Bród felé.

Zászlóaljunkban előléptetések is történtek, a mennyiben Karlovicz Antal, Thun János és Braniza Károly a mozgósítás tartamára tiszt-helyettesekké lőnek előléptetve, megjegyzendő, hogy a két előnevezett a „Ludovika-Akademia“ tisztii tanfolyamát jeles eredménnyel végezték s reményük van nem-sokára rendfokozatukat tényleg is viselhetni.

Cs. Gy., fh.

Kopanicza, 1878. szept. 2.

Kedves atyám!

Slavonia határszélén állunk egy órányira a Szávától, illetőleg az ellenségétől. Itt egy

pár napot töltünk; de hogy azután hová megyünk nem tudom. Nagy erőltetett meneteket tettünk a legnagyobb forráságban mit valaha éreztem. Lábam csupa seb, ma már-ródit is jelentettem. Elelmezésünk meglehetősen, szilva annyi van mint a polyva. A szabad ég alatt hálunk, szerencse ha egy istálló, vagy félszert kaphatunk. Nem tudjuk, hogy mi sors vár reánk, félünk a legrosszabbtól. Szerencsénk, hogy sokan vagyunk itt önkénytesek. A fejevári fiatal ügyvédek s más ismerős mind itt van. Az én szakaszomnál itt van Gerenday József vezérettség jogász és Fittler pápai kasznár, kik mindig együtt vagyunk, hálótársaim. Az édes otthon visszra óhajtok mindannyian. Ezen rendkívüli élet, különösen a borjú súly lehangol bennünket. Fekete Gyula haláláról, ki utközben a nagy meleg, illetőleg napzsúrás áldozata lett, már írtam Diakovarról. Az egész tisztikar s önkényesség ott volt a temetésén.

Utazásunk egyébiránt Eszékig szép volt, csak a válás volt nehéz Fejevártól. Az uton több helyen mint Barcon igen jól fogadtak, itaitak bennünket, s meg is sirattak. Szigetvárott, hova éjjel érkezünk, az állomáson vártak bennünket, lelkesen fogadtak, különösen az önkényteseket, kik másodosztályu kupében utaztunk. A slavoniai lakosság nem valami szives irányunkban, különbséget teszek azonban az én horvát gazdámra nézve, kinél tizenketten vagyunk az udvarban, a ki épen ezen szavak írása közben is almával és szilvával kínál. Egyébiránt az itteni népség nagyon szegény, bár sok szép földjei vannak fákkal környezve; de buzaföldet s asztagot nem lehet látni mérföldeken keresztül, csak szilvást, kukoriczát s czirókot. Nők nagyon szépek, festőileg öltözékek.

A tisztaságra nem nagy gondot fordíthatunk, ha elpiszkosodik az ing, vagy magam mosom ki, vagy mint jelenleg történt, gazdaszonymot megszánt s kimosta. Három pár fehérnemű hoztam; de egy párt már elajándékoztam, mert nem bírtam a borjút. Egyelőre nem tudom, hogy a válasz hogyan érkezik hozzánk, máskor erről írni fogok. Minthogy kevés időm van az írásra, hogy Gyula s Vincze is tudjanak rólam, közölje velök leveleimet.

Hogy mikor szabadulunk meg, erről semmitsem tudunk, valamint a világ eseményeiről, mert lapokat nem olvashatunk. — Isten áldja kedves atyámat, csokolom a leányokat, Gyulát, Vinczét s minden atyáit. Maradtam szerető fia K. Lajos*.)

I.

Javuga, 1878. szept. 5.

Kedves atyám!

Tegnap reggel óta itt vagyunk Javugán, ez egy nyomorult falu a Száva partján, hol még csak gyufát sem kaphatni és hol elég dolgunk van, fegyvergyakorlatokat és a Száva partján patrolirozás. Farkas szemet nézünk a bosnyákokkal, kik este a Száva öles partjára fölmásznak és tiszteletünkre fél éjelen át énekelnek. A többiekrol semmit sem hallunk ugy elszigetelve állunk itt.

Tegnap nagy alkudozás után vettünk egy libát: Meszlenyi, Posztóczi, Takáts Zoltán és én együtt tartunk konyhát, a mi csak ugy eshetik meg, hogy mi veszünk valamit, a putzmesterek pedig szereznek hozzá olcsóbban, így történt tegnap is, hogy 3 libánk volt.

Mind tegnapi levelemből tudod, tiszt-helyettesnek kinevezve vagyok; de miután fölszerelésemhez itt semmit sem kaphatni, tovább is csak und pack kell masiroznom, a mi elég baj.

Leveledet ily czimmem remélem megkaphatni: 4-es Chor 31. Truppendivision LXII. Brigade 69. Inf. Regiment 13. comp. Kopanicza via Diakovar. Isten veletek.

Lajos.

II.

Novigrád, 1878. szept. 7.

Kedves atyám!

Tegnaptól fogva itt vagyunk. Javugán megrendeltünk egy pompás ebédet és mikor a gyakorlótról hazatértünk, már ott várt a parancs, hogy rögtön menjünk Novigrádba, ott kellett mindent hagyni és fáradtan, a legnagyobb hőségben masirozni; itt Lehman János hadnagy barátom segített rajtam, megosztván ebédjét velem. Annnyiban itt már nagyobb ur vagyok, hogy szóban aluszom és annyival kedvezőbb állapotunk, hogy tovább estünk Szamacztól.

Mi most örizzük a Szávát, ezt a szép folyót, melynek öles partján sokszor üldögélünk, gyönyörködve a szép kilátáson. — Farkas szemét nézünk folyvást a bosnyákokkal, a kik ez időszert még nem bántanak minket, mi sem őket, még nem parancsolják. Mind a te, mind némém levelét tegnap a sok üdvözetekkel együtt megkaptam, a megérkezett bakák hozták meg. Képzelheted boszuságomat, sehohsem kaphatok kardot. Ma elment egy hadnagy recognoscirozni, ígerte, hogy a környékben

*) Ugy hiszszük kedves dolgot cselekszünk olvasóinknak, midőn az ily magánleveleket — habár kivonatban is — közöljük. Legalább azok is, a kiknek kedveseik vannak ott s levelet nem kapnak, valamint hallanak az ottani eseményekről s vigasztalást meríthetnek az olvasott sorokból. Szerk.

lakó számos nyugalmazott tisztektől kérdőzködök, ha csak lehet vesz egyet.

Nem tudom, megkapható-e rendesen leveleimet, én már többször írtam és mindig recomandirozva. Most az itteni tanító viszi leveleinket Szamaczra és ott adja fel. Isten veled. Lajos.

Hireink.

A hazai tudós világ egyik elsőrendű tagja Fraknoi Vilmos nagyváradi kanonok, akadémiai titkár s muzeumi könyvtár örökös levélben köszönte tört s rég. egylettünknek tiszteleti tagjává választását a Szegény-M. László elnök urhoz intézett levelében: „Nagyméltóságú Egyleti Elnök! Kegyelmes Úram! Hosszas távollét után Budapestre visszaérkezve, ma vettem Excellenciádnak július 10-kén kelt nagybecsű levelét, melyben a fejeérmei és székesfejevári városi történelmi s régészeti egylet által tiszteleti taggá történt megválasztásomat tudomásomra hozni kegyeskedett. A mennyire örvedetesnek tartom, hogy a történelmi s régészeti egylet megalakulása által, azon helyről, mely egykor a nemzet politikai életének és civilizatiojának gyújtója vala, most új kulturai mozgalom indul meg; annyira megtisztelve érzem magamat az által, hogy a lelkes férfiak, kik Excellentiád vezérlete alatt e mozgalom élén állanak, szerény tudományos munkásságomat elismerésükkel jutalmazva, a megalakult egylet tagjai sorába vettek fel. Igen szerencsésnek érzem magamat, ha bár miképen előmozdíthatnám azon nemes érdekeket, a melyeket az egylet felkarolt és ennek szivesen állók mindenkor rendelkezésére. Fogadjza az Egylet hálámnak és Excellentiád legmélyebb tiszteletének kifejezését, a melylyel vagyok: alázaatos szolgálja: Fraknoi Vilmos.“

Kimutatás az adóbefizetés eredményéről, Fejérmegye területén augusztus hóban. — Tartozás: 1877. év végén hátralék 238,483.70; 1878. évi adóelőírás I, II. és III-dik negyed 1,075,271.17; — összesen 1,313,754.87. Levonás: Befizetés 1878. évi január 1-től július 31-ig 580,717.17; aug. hóban volt 250,779.—; összesen 837,496.17; szemben a tartozással mutatkozik hátralék 482,258.70.

A helybeli szőlőhegyen házi ipariskola felállításra volt tervezve s a kellő lépések meg is tétettek a tanfelügyelőség által, hogy e hasznos intézet létesíttessék, azonban a megyei közigazgatási bizottság felterjesztésére azt felelte a vallás- és közoktatási miniszter, hogy nincs pénz s ezzel elég sajnós, de egyidőre az egész terv ismét papíron marad.

A „Székesfehérvár és Vidéke“ című lap közlelbi számában az állítatik, hogy lapunk a jövő évi kiállítási hivatalos címet minden engedély, megbízás, a kiállítási végrehajtó bizottság s tisztikara tudta s beleegyezése nélkül vette fel: ezzel szemben kijelentjük, hogy a lapunk homlokán levő azon címet, miképen lapunk „a székesfejevári 1879. évi országos kiállítás hivatalos lapja,“ a szeptember 1-jén tartott végrehajtó bizottsági ülés beleegyezésével a kiállítási elnök ur által kijelentett határozat folytán, tehát kiállítási h. elnök és jegyző tudtával, részvételével vettük fel, ennélfogva az említett lap érintett közleményére nem mondhatunk mást, mint hogy az kenyér-irigységéből származó megvetendő rágalom és koholmány.

Az egri vizkárosultak javára magángyűjtés útján adakoztak: Mélt. Pauer János püspök ur 5 fr. Mélt. Venosz Imre püspök ur 10 fr. Nagos Prifach József kanonok ur 10 fr. Nsgos Matuska János, Mayer József és Pellet Odön kanonok urak 5—5 fr. Tiszt. Komáromy Károly, Magdics István, Gremserper István, Krausz Mátyas, Pribék Mih. 1—1 fr. Föt. Kuti Márton 2 fr. Janisch Mór 1 fr. Fister Imre 1 fr. Glazner József 10 fr. Dr. Say József, Horchyné, Deutsch Bernát, Felmayer István, Diebálla György, báró Földváry Sándor, Neumann Sándor, Wertheim S. L. 5—5 frtot. Say Fer. 3 fr. Schmid Károly 2 fr. Felmayer Károly 3 fr. Horváth Imre 2 fr. Dr. Varga Zsigmond 3 fr. Zuber, Kováts Lajos, Scholcz Gyula, Keresztes Ign. 1—1 fr. — Összesen 116 fr. o. é., mely összeg az egri vészbizottsági elnökséghez átküldetett. Fogadják a nemeskeblű adakozók a szerencsétlen vizkárosultak nevében hálás köszönetemet. Schier Ferencz.

A megyei bizottság által október hó első felében tartatik közgyűlés, melynek több fontos tárgya leend. A gyűlés határnapja még kitűzve nincs, milelyt kitűzetik közöljük.

Kinevezés. Főispán ur által közelebb Németh Imre vezérettség megyei tiszteletbeli aljegyzővé nevezetett ki.

A harcozterre még mindig szállítottanak katonák. A helybeli Jellachich-ezredtől csütörtökön ismét vittek le Eszékre egy nagyobb csapatot.

Adakozás. Wetzal János nyug. urod. számvevő ur a harcozteri sebesültek javára 2 frtot; a vizkárosultak javára 1 frtot volt szives adományozni; mely adományt is rendeltetés helyére származtatjuk.

Eljegyzés. Szöllősy Gergely, Doboz községi jegyző, a napokban jegyezte el Nagy Szauzsanna kisasszonyt.

Beküldetett. Meglátogattam a párisi világkiállításra a magyar osztályt is ott láttam Kubik J. hazánkfia világhírű keztyűit is; de mily nagy vala bámulatom, midőn az üvegszékély fölött ezt olvastam: „Johann Nepomuk Kubik von Stuhlweissenburg.“ Midőn még a zágrábi czégek is kiteszik a magyar feliratot, mi indította Kubik urat a különzködésre?

Bakony-Sárkány községben végre megszüntették a viszásságot, hogy a tanító egyszermind jegyző volt; pedig ugy, hogy a volt tanító s jegyző, jegyző lett, a tanítói állás betöltésére pedig pályázat hirdettetik.

A lövöldében vasárnap lesz a lud-lövészet s a lövölde zárünnepélye. Délben társas ebéd is lesz. Ezzel bevégzi lövöldénk ez évi szomorú pályáját, vajha jövőre közönségünk nagyobb támogatásban s pártolásban részesítené e csinos mulatóhelyet.

A székesfejevári izr. nögyelet tagjaihoz b. Weinkheim Béla miniszter ur önméltósága f. hó 7-én kelt leiratában egylettünk jótékony működésének, a sebesült hadfiakra való kiterjesztésére fölhivatván, egylettünk mindenkor áldozatkész tagjaihoz azon bizalomteljes kérelmet fordulok, miszerint az e czélra szánt kegyes adományait u. m. tépést stb. a szives adakozók nevei kitüntetésé mellett az egylet által leendő továbbítás végett hozzáam jutatni sziveskednének. Sz.-Fejevártól, 1878. szept. 14 én. Ösv. Wertheim Mózesné, egyleti elnök.

A székesfejevári kölcsonös népsegélyző egylet üzletkimutatása 1878-dik évi augusztus hórol. Bevétele: Maradvány jul. hórol 2788 fr. 13 kr. Heti befizetésekből 9325 fr. 80 kr. Késedelmi kamatokból 118 fr. 80 kr. Váltó nyomtatványok 11 fr. 50 kr. Váltóból 53302 fr. Kőtelező 940 fr. Zalog 3620 fr. Kamatokból 2734 fr. 82 kr. Összesen 72841 fr. 5 kr. — Kiadás: Váltóra 63333 fr. Kőtelező 940 fr. Zalog 3620 fr. Kezelési költségére 420 fr. 82 kr. Adóra 190 fr. 25 kr. 1875% évi vagyonból 330 fr. 72 kr. 187% évi vagyonból 108 fr. 16 kr. Takarékpénztárba 2800 fr. Pénztári készlet 1098 fr. 10 kr. Összesen 72841 fr. 5 kr.

A seregélyesi izr. zugiskola bezárását, miután a törvényszerű kellekeknek meg nem felel a megyei közigazgatási bizottság elrendelte.

Pusztá-Zámor községben megürült tanítói állásra Repka Mihály választott meg.

Népmozgalmi viszonyok. A megye területén augusztus hóban házasodott 25 pár, született házaságból 657 egyén, házasságon kívül 22, holtan 6, ikerpár 14. A születettek összes száma 699. Meghalt 508, halva született 6, az elhaltak összege. A születetteknek a halottak fölött való többlete 185.

A megyei gyám- és gondnoksági ügyeket szabályozó statutum elkészülvén, az annak tárgyalására kiküldött bizottság első ülését szeptember hó 20-án tartja meg s a munkálatok felülvizsgálatát s megállapítását megkezdve, azt rövid időn be is fejezi.

Dr. Medveczky Géza, Polgári község közszerzetben álló orvosa f. hó 8-án meghalt s kedden 10-én a község hozzávaló ragaszkodása jelét adandó, saját költségén díszesen eltakarítá. A sirnál Dr. Toldi László Buda-Tabáni plebános tartott megható beszédet.

A helybeli kir. törvényszéknél aug. hó folyama alatt részint vizsgálati fogságban, részint elítélve volt 84 egyén; ezek közül aug. hóban elbocsátott 21 egyén, maradt tehát szept. 1-jén létszám 63. — Kik közül vizsgálat alatti férfi volt 7, nő 2; elítelt, de felebbezés alatti férfi 19, nő 3. Jogérvényesen elítelt férfi 22, nő 10.

József főherczeg ö Fensége Nagyváradon időzében megbízta Storno Ferenctet, a hazai középkori műemlékek híres ujjáalakítója, hogy az alcuthi templomot restaurálja.

A megyei állandó választmány e hó 21-kén d. e. 10 órakor ülést fog tartani a megyeház kistermében, hogy a közgyűlésre több fontos tárgyat előkészítsen.

A megyeterületén véletlen, hirtelen vagy erőszakos halálozás augusztus hóban 9 volt. Ezek közül 1 gyermek gyilkosság által, agyonütés által 1, csöplőgép által öszszeszetott 2, vízbe fult 4, gutaütés folytán hirtelen meghalt 1. Súlyos sérülést 2, könnyűt 5 egyén szenvedett.

Eszkütszéki tárgyalás. Október 3-án d. e. 9 órakor a budapesti sajtóbizottság előtt eszkütszéki tárgyalás leend. Vádlott Csitári Kálmán. A vádat a királyi ügyész emelte.

A fejevári járásban augusztus hóban született törvényes fiu 68, nő 59; törvénytelen fiu 1, nő 1. Halva fiu 1, nő 1. Ikerfiu 1, nő 1. Haltak összesen 116, szaporodás 17. Sem született, sem halt Inotán és Sukorón. Nem halt egy sem Nadap, Moha, Kiskesziben. Több halt mint született Keresztes, Ladány, Falu-Bathján, Tács, Soponya, Aba Füle, Seregélyes és Zámoly.

Dankó Gyula pécsi első nemzeti zenekarával hétfőn f. hó 16-án fél 8 órakor zene-estélyt tart a „fekete sas“ vendéglőjében. Dankó társulata egyike a legjobbaknak az országban s kik a nyár folytán Fűredet meglátogatták, bizonynyal kellemesen emlékeznek izlésés, magyar zamatos játékára.

Nemes adomány. A székesfehérvári nagys. és főtiszt. káptalan a sebesült katonák ápolására, a táborba ment katonák özvegyei- és gyermekeik segélyezésére, az egri és miskolci vízkárosultak részére 500, mondó nyolcszáz forintot ajándékozott. — Meghajlunk.

A városi elemi tanító-testület a tek. Havranek József megválasztott polgármagyarnál f. hó 8-án tette hódoló tiszteletét, a polgármagy ur igen szívélyesen fogadta a tanító testületet, igérte, hogy a tanügyi pártolását egyik legfőbb teendői közé sorolja. Ugyanez alkalommal tek. Juraszek Ferencz ur országos képviselőnkél tiszteletet a tanítótestület.

Adakozás. Hála Istennek szépen gyűlik a tépés sebesültjeink számára. — Schwanfelder k. a., Deutsch Manoné, Névtelen, Bartusek Antalné s Brunkala nővérek nagymennyiségű tépést és kötőket küldöttek hozzánk. Fogadják köszönetünket.

Helyreigazítás. A Havranek József polgármagy ur tiszteletére rendezendő társas estély nem mint tervezve volt a „magyar király“-ban, hanem a „fekete sas“ vendéglő helyiségeiben fog e hó 14-én este 8 órakor megtartatni.

Cirkusunk van. Sidoli megérkezett lovardájával s az előadásokat is megkezdte már, vannak ügyesen betanított lovak. Különböznél többszöri előadás után monddunk bírálatot felette.

Vizbefuladás Fulén. Ábrahám Sándor fiúlei szegény zsellér egyetlen gyermeke Sándor 7 éves, az utca közepén létező kutba játszás közben beleesett és halva huzatott ki. Ezen kut borzadalmas látványt nyújt. Nyomorult alacsony és lehető rosszul összeállított hámfával van körülveve. Északkeleti és délkeleti oldala egészen nyitva tátong, három méter széles, 8 méter mély, a víz magassága 4 méter, termökövel van kirakva. A kut azonnal egészen az orvosrendőri szabályok értelmében kiigazítottatott, Füle minden kutja megvizsgáltatott, a hibásak kijavítottak.

Kegyetlen gyermekölés Szt.-Mihályon K. A. által. Kishantosi juhásznő férjét régen elhagyva, Szt.-Mihályon Pálmajorban apjánál, urasági szolgánál tartózkodott. Apja kamarájában elzárkózva, titkon szerelemgyermeket szült, ezt a világra jöttével egyelőre elkészített vízzel féltelt fazékba gyömösztülte. Alkonyattal a pusztabeli kutyáknak kiöntötte, mire a királyi törvényszéki küldöttség a helyszínére érkezett, a tisztiorvosok csak is azt tudták megállapítani, hogy K. A. valósággal szült, a kis hullácskát úgy felették a kutyák, hogy legcsekélyebb morzsácskaja sem volt feltalálható.

Követésreméltó példa. Gróf Károlyi Alajos a mozgósítottak családja s a sebesültek részére 500 frtot adományozott, ezenkívül elrendelte, hogy a birtokain szolgált mozgósítottak egész távollétük idejére megkapják fizetésüket. Ilyen kellene sok.

A sóstói vadászatok csak gyéren látogatottak. Vad nem igen mutatkozik s így nincs ok ott miért leskelődni; pedig a nádasban szárcsa van, csak hogy nem jön elő.

Adat a postamesterék zsarolásához. A sponyai postamester, ki az előtt Hausman, most „Hazai“ nevet visel, azon szüléket vagy rokonokat, kiknek kedveseik a harezterén szenvednek, a kibocsátott miniszteri rendelet ellenére is nagyban zsarolja. Az egyszerű levelekért, melyek pedig így vannak jelezve: „Militár Brief“ 12 krt vesz, a pénzes levelekért 25, 28 krt. s volt rá eset, hogy egy szegény apa 50 krt küldött fiának Mostárba s posta-díjt 25 krt kellett fizetnie. Egy másik apának fia nem levén Mostárba, hova a 3 frttal terhelt pénzes levél utasítva volt, onnant az apához retourozottat s a levél hosszas vándorlása az apának 50 krba került. — Valjon helyese a nevezett postamesternek ezen rendeletellenes eljárása. S nem megérdemli-e, hogy a közönség kárhözható ítélete sújtsa őt, ki a gyermekeiktől megfosztott apákat, vesztéseiket felett még jogtalan zsarolásaival keseríti. A megyei hatóságnak kellene e tekintetben intézkedni, s az ide vonatkozó miniszteri rendeletet a népek tudomására juttatni.

A magyar fegyver meggyaláztatott. A becsületes magyar hazafi vére arcába szökik, midőn olvassa, hogy Bihacsnál valami Z a k h nevű szláv ember vezérlete alatt a hadsereget megverték, 10 tiszt s 600 legény elesett s a sebesülteket ott hagyták a vad ellen martalékaul. Hát olyan szorultságban van az osztrák hadsereg, hogy ilyen ember is vezényletet biznak, vagy azt tartják, hogy a legénység ágyutóteleknek való? Szépen vagyunk!

József főherczeg 8-án Debreczenben volt. Fogadtatása itt is, mint mindenütt a legegyszerűbb. Miután a huszárság gyakorlatait megsemmisítette a tisztelgőket fogadta. — Ezek között a lövés-egyletet, melynek „örökös főlövészmeister“ címét elfogadta, mert mint mondá az ilyen egylet nagy befolyással van a harcziás szellemre. Azután saját kívánalmára turós-csuszás ebédet készítének s az esti vonattal tovább utazott Szatmár-Nemetiben. Megjegyzendő, hogy az uti ké-

születek közé egy kilogramm jó paprikás szalonnát is bepakoltatott.

Szigetvár és vidékének közönsége e hó 7-én ülte Zrinyi Miklós és társai hősiességének 312-ik évfordulóját, egybekapcsolva a nevezettek emlékére felállított szobor leleplezésével. A program következő volt: Reggel 8 órakor fogadtatása a pécsvárosi zenekar és dalárdának, ezután ünnepélyes bevonulás a városba. 10 órakor gyászmise, a requiem a pécsi dalárda által énekelve. Kivonulás a Zrinyi-térre, hol az ünnepet, miután a pécsi dalárda az „Isten dicsősége“ című éneket elénekelvén, Németh Zsigmond nyitotta meg hazafias beszéddel, mely alatt a lepel lebosszátott. A szobrot Gerenday budapesti szobrász tervezte és készítette, tetején Vandrak bpesti rézöntő által készített oroszlán s ennek lábai alatt kardok, szuronyok, magyar és török zászlók, békók, nyilak s más egyéb jelvények láthatók; ezután Bárány Gusztáv Somogy megye főügyésze szónokolt, közölvén Zrinyi Miklós esesett társainak névsorát. — Majd a dalárda a himnust énekelte el, mire az ünnep véget ért. Délben 1 órakor volt a banquet, melyen a pohár felköszöntéseknek vége-hossza nem volt. Delután színházi előadás és este díszhangverseny tartatott.

Nagyszerű jótékonyág. Említettük lapunk közlelbi számában, hogy az első magyar biztosító társaság Miskolczon lakó minden tisztviselőjét kártalanította. Szombati ülésében újra e következő adományokat szavazta meg a nemeskeblői igazgatóság. — A miskolci kárvallottaknak 2000, az egrieknek 400, a budapesti mozgósítottak családjának 200 forintot, mely összegek az illető polgármestereknek el is küldettek. Ezenkívül a helygimnáziumhoz 3400 frtot küldött azzal, hogy abból 2000 frtot a mozgósítottak családjai, 1000 frtot a sebesültek s 400 frtot a mádi s holupi vízkárvallottak közt osszon ki. E szerint a biztosító társaság eddig 13,000 frt. adakozást tett. Ez már igazi biztosító társaság.

Egy szent-endrei polgár nyolcz akó bort szánt a sebesültek javára. Föltette a bort a kocsi, de mielőtt elhozta volna, — azon kérésrel fordult a fogyasztási adóháza talhoz, hogy az adomány után járó fogyi illeték engedtesse el; kérelme azonban megtagadtatott, miután rendeletük ily értelemben nem intézkednek. Okvetlen szükséges, hogy az ily természetbeni adományokat a serompokon szabadon lehesen behozni s a pénzügy miniszter ur valószerűleg utasítani is fogja közegeit, hogy a hadseregünk sebesültjei részére a helybeli főhadparancsnok-sághoz cimezett vidéki küldemények vámentesek legyenek.

Korán érik... az akasztófára. Oldon egy három éves fiú összevesztett 14 éves nővérével s a kis hunczfut olyan dühbe jött, hogy felkapott egy kis baltát s olyan vágást ejtett nővére jobbja, hogy egy ujja azonnal leest, egyet pedig le kell vágni. — A példa vonz. A „Szabadkai Közlöny“ szerkesztője megrohanta a „Szabadka és Vidéke“ szerkesztőjét s durván bántalmazta. Erre azt jegyzi meg egy budapesti nagy lap, hogy a ki a civilizáció apostolául emeli fel magát, az viselje magát civilizált emberhez illően. Leányomnak szölok, menyem is értse.

Ragadoskezü pénztárnok. A pozsonyi takarékpénztárnál 20,000 forint hiányt fedeztek fel. A pénztárnok egy köztisztviselőben állott városi képviselő eltűnt.

Igaz-e nem-e. Egy Szerajovóba áthelyezett magyar posta-mester ezt írja az Egyetértésnek: Midőn az első magyar postahivatal ide ért, egy főrangú tiszt így szólt a postatiszthez a magyar koronára mutatva: — Ugy néz ki ön, mint egy zenész, meg nem engedhetem, hogy ilyen egyenruhában járjon. — És a magyar postatiszt más egyenruhát kapott. Jah Boszniában a német bosnyákok parancsolnak.

Bród, szept. 10. Szapáry három hadoszloppal halad Zvornik felé, hol azon lázadók utolsó határa van, kik a balszárnyat fenyegetik.

Orosz civilizáció. A bolgár és Rodope hegységi felkelők kibékítésére kiküldött vegyes küldöttség szerette volna a muszkák büneit fátýollal borítani; de az általuk kiontott ártatlan vér átserkedezik a fátýollon. A „J. Debats“ következő részleteket beszél el. Szamakovon egy nő hét katonára vad indulata áldozata lett, a férjét megfőrfiatlanították, szemé láttára nejét és síró gyermekeit megölték, őt pedig vérezve elharczolták. Az Eszki Sara regement azzal dicsékszik, hogy 1500 nőt gyilkolt le. Lovcsában 24 embernek a karját vágta le s azután magas szikláról a mélységbe taszították, hol a hollók martalékaul halva maradtak. Kazanlikban 99 embert, mint a fét-pát összeapították. Egy nőt 40 katonára főtötött meg. És mindezen baromságokra azzal tették fel a koszort, hogy két katonára fogadtak, valjon a kezökbe került terhes asszonyban fiú van-e vagy leány? S hogy a fogadás eredményét megtudhassák, a terhesnőt felhasították s a méhéből kivett embriót szuronyuk hegyére szurva, diadalmasan hordozták körül a táborban. Azután ezek ennek keletre civilizációt terjeszteni,

ezen, a kik a barontól csak annyiban különböznek, hogy emberi hangot adnak. És te isten! be hosszútűró vagy! talán ideje volna, hogy elővedd ostorodat.

Konstantinápoly, szept. 10. A porta, hir szerint — Ozman pasát tekintélyes had-erő élén Albániába küldi. Remélik, Ozman népszerűsége a paczifikációt megkönnyíti. A tömeg azt állítja, montenegrói ügynökök hazug hire, hogy Mehemed Ali Albánia egy részét Montenegronak, a többit Ausztrianak készült kézzre játszani, bősztíté föl az albánokat. A szultán mélyen megrendült. Meglehet, hogy Mithad parancsot kap rögtön hazatérni. Az idegen diplomata-k sajnálkozásukat fejezték ki a nagyvezír előtt a gyászos tény fölött, aki rögtön érelyes intézkedéseket helyezett kilátásba.

Konstantinápoly, szept. 10. Most végre kiderült a való, Perrod olasz konzul meggyilkoltatása ügyében. Perrod résztvett a bosnyák lázadás szervezésében s Hadsí Loja őt tárczával kínálta meg a „bosnyák fölkelő kormány“-ban, ugys, mint egy mirida asszony férjét, ugys, mint a lázadási mű egyik szerzőjét. Perrod erre köhögni kezdett s mellbetegség miatt panaszkodva, szabadságra ment. Perrod azt igérte, hogy csak tüzzék ki a bosnyákok a lázadás zászlaját, majd nélkül kiel Olaszország néhány száz ezer katonát s néhány millió piasztert. — A kiábrándult lázadók nem feledkeztek meg Perrod ámtásairól s kormányuk utasítására gyilkolták meg.

Bród, szept. 9. Szapáry hadosztálya folyton és lépésről lépésre szorítja a lázadó bandákat a rácz határ felé, hol nádorfehérvári értesülés szerint a rácz-miliz és osztrák-magyar hadak kettős tüze közé kerülnek.

Szentpétervár, szept. 10. Elhatározott dolog a katonai körök szerint Muszkaország háboruja Ausztria-Magyarország ellen. E háboruban a két ellenfél szövetségessel bír, és pedig Ausztria-Magyarország Angliával fog kezert, Muszkaország ellenben Itáliával szövöttek. A czárt e nagy elhatározásra a birodalom kétségbejött belállapota birta. Nyílt titok, hogy a hadsereget nem merik teljesen hazahívni. A hadikészülődések roppant arányokat öltöttek, Muszkaország hiteles rohamosan hanyatlik.

500 ember vízbe fult! jelentik az angol lapok. Az „Alice herczegnő“ nevű személyszállító gőzös e hó 3-án Gravesendet hat órakor elhagyta s a Themsén mintegy 700 utast szállított. Egy hajóval összeütközött s elmerült. A vesztéséget 500 emberéletre teszik.

Gabona-ár szeptember 7-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	8	—	7	50	7	20
Kétszeres	6	40	6	40	6	20
Rozs	5	90	5	80	5	60
Arpa	5	—	4	50	4	20
Zab	5	80	5	60	5	40
Kukoricza	6	—	5	80	5	70

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Árleszállítási hirdetmény.

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására juttatni. miszerint mai naptól kezdve a legjobb minőségű ostraii közsén

COAKSOT

a következő leszállított árak mellett árusítjuk el:

500 kilogrammon felül 50 klg = 1 vm. . . 50 kr.
500 kilogrammon alul 50 klg = 1 vm. . . 60 kr.

Kelt Székesfehérvárott, 1878. szept. 10-én.

Székesfehérvári légszeszvilágítási társulat.

Sidoli Tódor lovardája

a vásártéren a sétatér hosszában, vízhatlan tetőzet alatt.

Ma szombaton, f. hó 14-én este 7^{1/2} órakor nyitja meg előadásait 70 tagból álló társulatával, köztük elsőrangu művészek és művésznőkkel; ug 40 legnemesebb fajú s legjobban idomított iskola és szabad lovaival

NAGY MEGNYITÓ ELŐADÁST

tart a magasabb lovaglásból, a lóidomításból, bámulatot gerjesztő testgyakorlásból, ug a némajátékokból á la Renz.

Vasárnap, f. hó 15-én 2 előadás tartatik, délután 4 órakor és este fél 8 órakor.

Bővebb értesítést a falragaszok nyújtanak.

Vasuti menetrend.

Budára reggel 4 ó. 15 p. délben 12 ó. 5 p. este 6 ó. 36 p. Budáról reggel 7 ó. 10 p. d. e. 11 ó. este 9 ó. 36 p.
Kanizsára reggel 9 ó. 22 p. d. j. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 56 p. Kanizsáról reggel 4 ó. 58 p. d. u. 2 ó. 6 p. éjjel 11 ó. 30 p.
Ujszönybe reggel 10 ó. 18 p. éjjel 12 ó. 23 p. Ujszönyből d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 37 p.
Veszprémbe reggel 9 ó. 27 p. d. u. 4 ó. 39 p. Veszprémből reggel 8 óra 10 p. d. u. 4 ó. 45 p.

Hirdetések.

!!!6 évig jót áll!!!

hogy a nála vett valódi angol Britannia-ezüst-tárgyak fehérek maradnak.

Csak 6 frt. 85 krért

következő 40 darabot a legjobb minőségben, melyekért írásban jótáll; u. m. 6 db. Britannia asztalkes. angol pengével. 6 " Britt. ezüst-vello, legjobb minőségű. 6 " " " kávéskanal, legj. min. 6 " " " evőkanal, elpusztíthatlan. 1 " " " levesmerő. 1 " " " tejsmerő. 6 " " " viztálcák, örökké fehérek maradnak. 1 " " " cukor- és borsszéro. 1 " " " cukor-csiptető. 6 " " " evőeszköz-tartó.

40 darab itt felsorolt házi szec csak 6 frt. 85 krba kerül. — Ezenkívül ajánlják: Viktoria gyertyatartókat, párja: 85. — 1.05 1.25 1.50 2. — Kávé- és tea-kannák, 2. — 2.50 3. — 4. — Czukordobozokat, 2.50 3.00 4. — 5.00 7. — Vajbödönöket, 75. — 1.20 1.70 2.80 3.25 4. — Ecet- és olajtartók, 2.50 3.50 4.25 6. — Kezi gyertyatartók, 45. — 65. — 80. — 1. — Theaszórkét, 45. — 65. — 85. — 1. — 1.50. Tojaspoharak, 20, 25, 30 kr. hamvedények, 65, 75 és 80 krért s több más tárgyakat.

Egyedüli megrendelési hely Ausztria és Magyarországra

Blau és Kann

British Silver Manufacturing in Wien, I. Elisabethstrasse, 6. A székítések pontosan, utánvétel, vagy előlegek beküldése mellett eszközöltetnek.

!Nincs többé buzaüszög!

A Dupuy N.-féle vetőmagpácz használata mellett.

Ezen rézgélci (kékkő) s más maró sókból álló pácz teljesen elpusztítja — ha a minden csomagon olvasható egyszerű használati utasítás pontosan követetik, — a buza, árpa, zab, köles, tengeri stb nél a vetőmagon található üszögcsírákat, mint ezt számos bizonyítvány erősíti.

A magas magy. királyi miniszterium gazdasági közleményei a Dupuy N.-féle páczot mint egyikét a legsikeresebb szereknek ajánlják a buzaüszög elhárítására. Áttekintések bizonyítványokkal kívánatra ingyen és bérmentve.

Ára egy 2 hectoliter (200 lt) magra való csomagnak 30 kr.

KOSS és DUPUY

Bécs, VI. Windmüllgasse Nro 35.

Raktár: Székesfehérvárott Körösi József kereskedésében.